ANUL II No. 10—11 EXEMPLARUL 3 LEI IN ORAS, 2 LEI LA SATE 28 Septembrie 1933

GARDA JIULUI

Organ de informație, pregătire și luptă al Organizației Politice
- CORNELIU ZELEA-CODREANU -

SUB DIRECȚIA UNUI COMITET
Redacția și Ad-ția Str. Alex. Lahovari, 35 — Craiova

APARE SAPTAMANAL
Abonamentul pe un an: lei 120 la oraș și 70 la sate.

Ad-tor și Prim redact: IULIU STANESCU
Secretar de redacție: ION DOBRE

CHEMARE

—

De cinci ani România trăește vremuri tragice. *Ruina* ii roade temeliile organice, *necinstea* ii ucide comandamentele morale, iar *anarhia* o aruncă pe povârnișul destrămării politice.

De la un capăt la altul al țării freamătă revolta și se crispează gesturile. Instinctul primejdiei înfioară toate fibrele Națiunei.

Și totuși, de sus, apasă asupra rosturilor noastre cea mai nelegiuită stăpânire, cea mai vinovată nesocotire a realităților. Un regim aberat, de jaf și de uzurpațiune, fomentează descompunerea.

Cu răsuflarea oprită, poporul privește spre mâna regală, încremenită pe frânele destinului; și, cuprins de desnădejde, constată că „ideia suverană" se irosește, încurcată din ce în ce mai mult în urzelile haitelor politicianiste.

Ne găsim in situaținea *Italiei* din preziua revoluției fasciste și a *Germaniei*, salvată de pe marginea abizului comunist de apariția providențială a iluminatului Hitler.

Un trecut de spoliațiune și de fără de legi, se îndărătnicește să-și continue opera nefastă în osatura sclerozată a *partidelor* și pe drumurile prăpăstioase ale demagogiei desmățate.

Singura nădejde de salvare ar fi fost — la noi ca și aiurea — in rezervele de entuziasm și de energie tumultuoasă a tineretului românesc, in acea „*giovinezza*" miraculoasă, care a transformat hoitul italian intr'un splendid organism național.

Dar pe când in Italia și Germania, „tinerețea" aceasta, pusă in mișcare de resorturile invizibile ale unei superbe resurecțiuni, s'a mobilizat in fascii sau batalioane de asalt, și a ridicat baricade neînfricate in fața partidelor puse sub groasnică acuzare, tineretul românesc s'a rătăcit prin subsolurile vechilor cluburi politice, incercând zadarnic — prin manifestări neputincioase de răsvrătire — o eșire la suprafață pe vre-o spărtură ideologică.

A sunat însă ceasul reculegerii. Tineretul românesc — in primul rând cel intelectual — nu poate dezerta de la datoria lui sfântă față de Țară, de Neamul și de Regele cărora aparține.

Mâini curate și suflete oțelite in flacăra năzuințelor ancestrale, au aprins la răspântia existenții acestui popor, *candela* de veghe a destinelor sale. In jurul ei, strejuesc ca o gardă de onoare, legiunile de sacrificiu ale instinctului românesc.

Credința cea nouă se înfiripă,

urmare in pag. 2

Așa scăpa-vei, Țară!.

Ești—țara mea frumoasă—de Domnul hărăzită
Cu bogății firești.
Pe plaiurile tale puteau să se răsfețe
Belșugul și splendoarea, ca'n basme sau povești.
Dar . . . este un dar:
Prin neguri de tragică ursită,
Pe drumul lung al vremii, sub mii și mii de fețe,
S'au vânturat din *Ghetto*, din Puste, sau Fanar,
Hidoasa corcitură—ciocoi și parveniți
Peste-un popor de oameni sărmani și obidiți.

Ți-ai dat vreodată seama—O țara mea iubită!
Ce-ai fi putut să fii
Dacă nu cădeai prada politicei smintite
De jafuri și abuzuri, de mari ticăloșii?.
Și, ce noroc
Te aștepta pe calea de mari strămoși croită,
De n'ai fi lăsat cârma pe mâini neisprăvite,
De nu ți-ai fi dat votul oricărui dobitoc,
Și nu răbdai ca „răul" să ți se cuibărească
Făcând o porcărie din viața ta obștească?!

Cât timp putea-vei, oare, să mai înduri urgia
netrebnicului trai?
Cât timp dura-va încă batjocura cu care
Ți se ucide 'n suflet nădejdea ce-o mai ai?
Nu vezi că pieri,
Prin propria ta vină de-ați fi pierdut mândria,
Lăsând pe cei netrebnici să-ți calce în picioare
Până și suferința și sfintele dureri?!
Nu vezi că cei ce astăzi sunt oamenii tăi mari
Au capete de bivoli și suflet de tâlhari?!.

Privește, vai! cu groaza destinului amarnic,
La viermii 'ngrămădiți
Pe hoitul tău politic, pe biata ta făptură!.
Sunt ai demagogiei prădalnici paraziți;
Sunt cei ce sug
Din snaga ta, din truda poporului tău harnic,
Din rodul gliei tale, din hrana dela gură;
Sunt cei ce'ți pun grumajii încovoiați, sub jug,
Și'ți vântură prostia sub măști de carnaval...
Sunt hienele prăsite sub vot universal.
Este-a democrației tâmpită mascaradă,
Cu proști și cu pitici,
Cu învățători miniștri și robi ajunși stăpâni,
Cu pleava ce-o asvârle Ardealul pân'aici...
Este un puhoi,
Ce urcă pe maidane noroiul de pe stradă
Și'n cursul lui animă atâtea mortăciuni,
Făcând din România un ostrov de gunoi.,
Pe valurile vremii bătute de furtuni
Te clatini ca o barcă condusă de nebuni.

Ridică-te—sărmano—de jos, din prăvălire,
In cel din urmă ceas!
Răscoală'ți tot trecutul, tot sângele din vine,
Incremenit de groaza acestui greu impas!
Și'ntr'un avânt
De ultima sforțare, de demnă răsvrătire,
Pe toți cari'și bătură amarnic joc de tine,
La judecată chiamă'i!. Și fă un jurământ:
Oriunde s'ar ascunde și de-ar urca și'n nori,
Ucide'i fără milă, de nu vrei tu să mori.

De la un cap la altul, adună'ți toată gloata
De birnici și 'nșelați!
Și 'nalță la răspântii atâtea țepi și streanguri
Cât să încapă 'n ele toți mari vinovații.
Și rând pe rând, celor afar'din lege, tu, fă-le judecata
Și-așează'i la osândă după păcat și ranguri,
Ca pilda să rămână și altora în gând...
Așa scăpa-vei—Țară—dela putreziciune,
Căci mântuirea noastră e-a „Gărzii" Legiune.

Ștef. George Mircea

Ziua Căpitanului

Acum 34 de ani, in ziua de 13 Septembrie, geniul bun al neamului românesc dădea poporului acestuia, oropsit de soartă și obidit de veacuri, mântuitorul de zile negre, pe copilul Corneliu ce se năștea în casa profesorului Ion Zelea Codreanu, la 19 veacuri după nașterea Mântuitorului lumii.

Ziua aceasta, banală și neobservată ca toate celelalte, e menită a însemna mâine o sărbătoare a neamului românesc, ziua când Cel de sus s'a îndurat de suferințele și năzuințele de viață liberă ale neamului nostru sortindu-l Isbăvitorul.

Viața lui zi-de-zi nu i-a desmințit un moment predestinarea, iar faptele și voința lui ne îndreptățesc nădejdile de zile bune.

Să ne bucurăm toți de această aniversare și într'un gând și-o simțire să-i strigăm:

Să trăiești, Căpitane!

Viața ta ne este pildă, numele tău un cântec și voința ta—poruncă dumnezeiască.

Jianu

Valorificarea cerealelor

Guvernul și ziarele lui anunță că grâul va trebui să se plătească începând dela 35.000 lei vagonul, având cel puțin 15 kgr. bănicioara și cel mult 5 la sută corpuri străine, adică grâu ales, față de recolta anului acesta. Și tot ei spun că agricultorii au înțeles gândul guvernului; nu se grăbesc să vândă și bine fac. Ziarele ne mai anunță că D-l Madgearu a dat ordin să se execute cetățenii pentru dările către stat.

Adică pe de-o parte, „nu vindeți că se va scumpi", iar pe alta „bate toba să plătească dările". Cum o veni și asta?!

Bre, mari șmecheri sunt și guvernanții ăștia!...

Dar la drept vorbind, pentru bietul țăran tot una este: nici n'are ce vinde, nici dările n'are cu ce le plăti. Că ce bruma i-a prisosit, abia a scăpat de împrumuturile de astă iarnă.

Iar agricultorii mai chiaburi și proprietarii nu sunt ei atât de proști să-și dea munca in bătae de joc (20 lei bănicioara), de dragul unui zănatec. Și bine fac.

Căci D-l Madgearu, vorba ceia: rumba știe—rumba joacă.

Fi-i-ar de cap!

Camioneta Olteniei legionare

Am cumpăat-o, dar nu este achitată.

Ea este a tuturor, aparținând organizației noastre, deci NU SE POATE NUMI LEGIONAR cine nu dă un leu pentru ea!

Camioneta este cea mai bună armă în lupta pe care o ducem.

Astăzi nu se mai poate duce lupta cu pumnul, ci cu suflet și mijloace technice.

Dovediți că suntem la înălțimea răspunderii, ce ne-am luat față de Neam și Patrie și a sufletului Căpitanului nostru.

I. G. St.

CHEMARE

(urmare din pag 1-a)

cu puterea irezistibilă a necesităţii; şi ea se exteriorizează sub forma imperativă a *„Gărzilor de fier"*.

Răsărite din însăşi sbuciumul dramatic al sufletului Naţiunei, Gărzile de fier pun stăpânire, din zi în zi mai mult, pe hotărârile de viitor ale acestei Naţiuni. Ziua de mâine va fi a noastră. Căci la noi, ca şi aiurea aceleaşi cauze impun acelaş efecte.

De aceia, voi tineri intelectuali cari aţi stat până azi in afara luptelor politice, sau cari târâţi de vălmăşagul lor, aţi cunoscut toată amărăciunea şi turpitudinea lor, ridicaţi-vă pe picioarele voastre şi intoarceţi-vă pe drumul chemării voastre fireşti.

Şi drumul acela duce direct spre lagărul in care se plămădeşte izbânda de mâine a neamului intreg: lagărul civic al *Gărzilor de fier*.

G. D. F- Craiova

CULTURALE

Duminică 10 Septembrie, in com. Daneţi-Dolj, a avut loc o şezătoare urmată de serată dansantă, dată de membrii societăţii culturale „Spiru Haret", condusă de activii învăţători ai şcoalei primare No. 1, în frunte cu direct. şcoalei Gr. Coteanu.

Alături de neobosiţii învăţători cari vreau să clădească o viaţă nouă sub cerul înourat de politiciani, se alătură tineretul universitar şi secundar, cari atrag majoritatea locuitorilor dornici de muncă şi cultură.

Furtuna politicianistă vrea să spulbere totul, dar se naşte o reacţiune care îndreaptă furtuna spre cei ce-au pornit-o, aruncând în lături putregaiul ce ne ameţeşte azi cu miazmele sale otrăvitoare.

Fi-va ca această furtună să spulbere în negurile văzduhului pleava şi neghina de pe cuprinsul plaiurilor noastre.

Nelu-Jiu

Dece vom învinge

După cum Tatăl, Fiul şi Sf. Duh sunt una şi acelaşi persoană, tot aşa şi sufletul legionarilor bate în acelaş ritm.

Bate la fel pentrucă în sufletul nostru este semănată de cum intrăm în legiune, care este o şcoală morală, învăţătura bisericii creştine ortodoxe, care este puterea de conservare a naţiunii.

In această şcoală se învaţă şi se practică credinţa, spiritul de sacrificiu, cinstea, răspunderea, toate însuşirile nobile care deosebesc fiinţa umană de animalitate.

Acestea sunt armele cu care luptăm şi cu care cucerim ogoarele prădate de vârcolacii ce s'au perindat la cârma statului românesc.

Vom învinge pentrucă în actuala societate, democraţia a introdus anarhia şi venalitatea, iar lumea este sătulă de vorbele sterpe ale acestor inimi seci şi pline de otravă.

Vom învinge pentrucă toţi legionarii luptăm pentru un crez: România Creştină, România Manarhică şi România a Românilor.

Vom învinge pentrucă nu ne temem de ameninţările inconştienţilor de care se servesc căpcăunii de la cârmă.

Vom învinge pentrucă nu ne spăimântă nici loviturile patului de puşcă, nici plumbii mitralierelor care ne vor perfora piepturile căci toate se obţin cu preţul sângelui.

Vom învinge pentrucă faptele le săvârşim după adevăr şi venim să le arătăm fiindcă sunt făcute în ascultare de Cristos.

„—Numai cine face răul urăşte lumina, şi nu vine la lumină, ca să nu i se vădească faptele (Ev. Ioan III 20).

Schingiuirile şi martirizările la care suntem supuşi ne călesc sufletul şi întăresc curajul.

Ceasul sorit este aproape.

Ştreangul de doi metri—care este făcut din cânepă topită în lacrimile noastre—mai are o palmă de împletit.

Pe umărul sănătos al tinerimii animate de aceste idei, s'a ridicat din prăpastie Italia şi Germania.

Mântuirea nu ne poate veni decât din solidarizarea conştiinţelor noastre. Trebue să înţeleagă aceşti ciocli ai partidelor, că numai putem răbda.

Suntem sătui de reţetele pe care aceşti guzgani democratici le găsesc numai în opoziţie.

Din ţara grâului, aurului, păcurei, am ajuns cerşetoarea străinilor.

Sunetul clopotului de alarmă bate, iar trompetele legionarilor vestesc o eră nouă în viaţa poporului român.

Şi nu-i departe!

Iorgu I. T.

Reorganizarea ziarului nostru

Incepând cu acest număr, „Garda Jiului", ziarul de propagandă şi de luptă al Gărzii de fier din Oltenia, îşi asigură apariţiunea sa regulată, prin reorganizarea conducerii sale redacţionale şi administrative.

El apare în fiecare săptămână, Joia, şi poate fi găsit la sediul organizaţiei, ca şi la chioşcurile principale din Craiova. Prin poştă nu este expediat de cât abonaţilor şi şefilor de cuiburi din Jud. Dolj.

Cum, însă, acest ziar îmbrăţişează câmpul de acţiune din întreaga Oltenie, el stă la dispoziţia organizaţiilor noastre din Judeţele Mehedinţi, Gorj, Vâlcea, Romanaţi, *şi* Olt, *deschizând pagini şi rubrice speciale pentru chestiunile ce le interesează şi care urmează a fi servite în cadrul principiilor legionare. Pentru a face faţă acestei chemări, „Garda Jiului" va apare cu un bogat şi ales material de propagandă şi de informaţie.*

Cheltuelile materiale ce reclamă apariţia ziarului, în asemenea condiţiuni, face necesară contribuţia tuturor organizaţiunilor oltene la munca şi la sacrificiile noastre materiale.

Apelăm, deci, călduros la conducătorii organizaţiilor respective:

1. Să ne trimită articole, dări de seamă şi informaţii, *cu privire la evenimentele întâmplate şi la nevoile ce frământă regiunea lor.*

2. Se ne comunice de câte exemplare au nevoe, *din fiecare număr, spre a fi distribuit legionarilor din acel judeţ.*

3. După fiecare expediere a ziarului să ni se remită la sediul nostru costul exemplarelor trimise.

4. Să se facă toate sforţările posibile spre a se abona şefii de cuiburi, ca şi persoane din afară de organizaţie, comunicându-ni-se numele şi adresele celor abonaţi.

Costul abonamentelor ni se vor trimite prin mandat poştal.

De dragostea şi zelul tuturora depinde puterea şi prosperitatea acestui ziar, din care năzuim să facem arma şi pavăza acţiunilor noastre.

Soc. „Forestieră Carpatina"
din Brezoi Vâlcea
Calcă Legile Muncitoreşti

Membrii camerii de muncă, zilnic sunt luaţi cu asalt de către lucrătorii români din serv. „Soc. Forest. Carpatina", aducându-le la cunoştinţă, multe din neajunsurile şi şicanele ce li se fac, chiar dacă au vechime în serviciu 6-7 ani, sunt concediaţi fără a fi avizaţi, după cum prevede legea contractelor de muncă.

Salariatul lucrător, Grigore Vasilescu aflat în serviciul Soc. Carpatina de 6-7 ani, a fost concediat fără a mai fi avizat, conf. legii muncitoreşti.

Membrii camerei de muncă, fiind sezizaţi, s'au deplasat, mergând la Brezoi, unde luând contact cu d. dir. general şi d-l director Roth dela Soc. Forest. Carpatina, cărora le-au arătat calitatea, cum şi scopul venirii membrilor camerei de muncă. Din partea secţiei lucrătorilor salariaţi d-nii Oiţă Alex. şi Himler, iar din partea meseriaşilor patroni, d-l Nae T. Ionescu, care rugând pe d-l director Roth să facă în aşa fel, să aplaneze aceste conflicte de muncă, pe cale amabilă pentru a nu se da ocazie la diferite procese, care procese se va sfârşi în dauna onor. Societăţi, referindu-se la cazul lucrătorului Gr. Vasilescu, care are tot dreptul legal.

D. director Roth, s'a exprimat, că v'a plăti milioane, dar aşteaptă să se pronunţe mai înainte judecata.

D. Nae T. Ionescu reprezentantul patronilor, a explicat directorului Roth că ar fi mai bine, ca patronii şi mai ales instituţiile mari din Vâlcea, cum este Soc. Carpatina, să evite aceste conflicte muncitoreşti şi să respecte legile muncitoreşti, care sunt azi în vigoare. Cazul lucrătorului Gr. Vasilescu, urmează a fi judecat de judecătoria de muncă nou înfiinţată. In altă ordine de idei, d-l Ionescu arată că d-l Roth, astfel procedând, scade mult din prestigiul unei întreprinderi cu mare nume mondial, cum are Soc. „Carpatina", scăzând demnitatea instituţiilor din Oltenia şi chiar din întreaga ţară.

D-l Roth *arata că aceasta nu are nici-o importanţă.* D-l Ionescu îi spune că are foarte mare importanţă, şi ca român fiind, doreşte să introneze dreptatea şi cinstea la noi în ţară.

D-l Roth *răspunde cu un ton ridicat, că dacă 'i spune de români, nu mai stă de vorbă.* D-l Ionescu 'l roagă să stea, că pentru aceasta a venit aci, ca să se facă dreptate.

D-l Roth răspunde că va cere la Craiova relaţii.

Astfel s'au sfârşit mai întotdeauna confilctele de muncă dela Soc. Carpatina, călcându-se legile muncitoreşti.

Ziarul Muncitorul

Doi copii într'un leagăn

România este leagănul copiilor ei, dar la Ştrandul dela Olăneşti, copilul cu părul roşu şi cu faţa pistruită, în cântece de muzică, în costume de mătasă se leagănă în raiul desfătării. Gras ca un pepene. Jidănaşul nebătut de vânt, respiră aerul cel mai curat al codrilor noştrii; iar colo... departe, pe cositură cu ghimpi, copilul românului plânge până adoarme, acoperindu-şi ochii cu mânuţa-i friptă de arşiţa soarelui. Sărmane pui de şoim, isgonit fără aripi, fără pene, din cuibul tău! Mama jidoavcă se distrează şi e veşnic tânără, pe când mama Vâlceancă pică de oboseală şi de durerea unui copil care o chiamă într'una prin plânsu-i răguşit, îmbătrânind fără vreme.

Garda de Fier, va trebui să facă dreptate, apărând cuibul şoimilor români şi mângâind inimile mamelor lor.

CRONICA VÂLCII

Boii ară şi Caii mănâncă

Din gura poporului auzi proverbe şi zicători care-ţi fac dovada că el îşi dă seama de situaţia muncitorului speculat de către veneticii hrăpăreţi.

Românul nu câştigă niciodată din munca lui. El este ursit să tragă în jugul muncii, iar veneticii streini să mănânce. Când este secetă n'are pe ce lua banii. Când este anul bun, vinde pe preţ de nimic. Streinii cumpără cerealele cu 2 lei kilogr. şi le vând cu 5 sau 6 lei kgr.

De multe ori, Românul cumpără tot din grâul lui cu preţ încincit. Aşa se explică cum au rămas câmpenii datori pe cereale până azi. Românul nu are un ban în plus toată truda lui, iar străinul are totdeauna bani fără să se trudească.

Cine să-l protejeze, când statul e dator la străini? Garda de Fier va rupe lanţul robiei banului jidovesc înodat de grumazul românului.

Garda de Fier către „Carpatina"

Ne adresăm Dlui ROTH, directorului cu sânge strein, care concediază pe Români şi nici nu vrea să audă de numele lor. Crede Domnia sa că defileul Oltului pe care a curs atâta sânge românesc se poate stăpâni de o liftă străină? Ordonând românilor să-şi facă bagajul că nu mai au loc nici ca lucrători în pădurile părinţilor lor, nu crede că grăbeşte ziua evacuării lui din munţii noştrii, carii sunt un cimitir de eroi? — Cazul arătat de ziarul „Muncitorul" (No. 4.—anul X..) îndreptăţeşte organizaţia noastră să se ocupe de aproape de cuibul jidovesc dela Carpatina, în care aproape toţi politicianii locali sunt hrăniţi şi conrupţi, ca să tacă chitic atunci când muncitorii români sunt expulzaţi.

Muncitorimei îi putem deasemenea spune să-şi facă organizaţie românească şi să se ferească de comunism, unde stăpânesc jidanii.

G. D. F. din Vâlcea

Către Tineretul Vâlcean

Pădurile Vâlcei de pe plaiuri şi creasta munţilor vândute pe nimic societăţilor streine cum e „Carpatina", isvoarele miraculoase din staţiunile balneare, centrele comerciale, viticole acaparate de streini, trebue să devie patrimoniul vostru.

Parinţii noştrii au vândut moşia ca să ne dea la carte, dar azi umblăm cerşind pâine unui stat care ne declară şomeri. Locul vostru a fost ocupat de tineret strein şi în industrie şi în comerţ şi în profesii libere, mai ales în medicină şi în farmacie.

Pentru aceea, Garda de Fier cere număr proporţional cu populaţia respectivă în aceste ocupaţiuni, pentru fiecare naţie.

Luptaţi pentru triumful ei, căci ea va da streinilor paşaport, iar vouă locul meritat în casa părinţilor voştrii.

Citiţi şi răpândiţi „Garda Jiului"

CRUCEA

Nu ştiu dacă mai este necesar să arătăm ce înseamnă, în vorba poporului românesc acest simbol al patimilor Mântuitorului, care a ajuns semn de veneraţie şi distincţie al întregei creştinătăţi. Socotesc că prea a intrat în sufletul şi tradiţia neamului nostru ca s-o discutăm. O găseşti la orice fântână, orice răscruce de drumuri, în orice casă, pe iiea fetelor, la pieptul copiilor, pe fluerul păstorului, ca şi pe pieptul eroilor, generalilor şi înalţilor demnitari de stat.

Ba, se obişnueşte să se pună şi la capătul morţilor, chiar după ce au intrat în pământ. Şi pentrucă nu ne arde de glume, amintim că atunci când admiră statura, destoinicia sau curagiul unui bărbat, Românul zice: „Cruce de Voinic“, iar cel mai grozav blestem al poporului românesc este: „Să n'ai parte de cruce la mormânt“!

Dupe cum vedem, acest obiect venerat a ajuns a face parte din patrimoniul neamului românesc ca element etnic, împletindu-se cu tot trecutul de veacuri şi viaţa lui de toate zilele.

De ce dar crucea străbună a ajuns un obiect in..til, ba chiar hulit de către conducătorii de astăzi ai ţării? Nici asta nu este o dovadă puternică de supunerea lor ordinilor francmasoneriei şi jidovimei?

Cu ce sunt vinovaţi EROII neamului românesc să fie batjocoriţi dupe moarte?

De cine au fost ei blestemaţi să n'aibă parte de cruce la căpătâiu?

Aceasta este recunoştinţa României mari, faţă de cei cari au făurit-o? Aceasta este răsplata fraţilor desrobiţi către cei ce şi-au dat sângele pentru libertatea lor?

EROUL NECUNOSCUT — fără cruce!

Ecaterina Teodoroiu — tot fără cruce!

De ce? Mă rog, ce vor conducătorii ţării?

Să ne descreştineze? Cine o vrea? Cine o cere? Să spună ca s'o ştie întregul popor românesc. Sau vor - prin exemplul acesta — să ucidă în sufletul românului iubirea de neam şi de credinţă şi cuvântul sublim de sacrificiu!!

Să afle că se'nşeală!

Aruncă dispreţ şi provocare şi vor culege ură şi revoltă sufletească a ţării întregi. Am văzut-o la Bucureşti astă-vară şi am constatat-o la Tg.-Jiu în ziua de 13 August a. c.

Studenţimea creştină, în general, şi Olteniei — în cazul ce ne priveşte — nu pot suporta batjocora mai mult:

Să ştie, d-l Vasile Arjoceanu, că Ecaterina Teodoroiu nu aparţine primăriei Tg.-Jiu (cum a spus mamei eroinei), ci întregului Neam Românesc şi cei dintâiu indicaţi să-i cinstim memoria suntem noi Oltenii. Şi dacă Gorjul nu-şi va putea face datoria aceasta, îi vom sări cu toţii în ajutor.

Cripta din piaţa primăriei îşi cere legitimul semn creştinesc.

Noi le dăm răgaz până la Sf. Inviere a Mântuitorului.

Legionarul

Citiţi şi răspândiţi
Ziarul „Garda Jiului“

FRANCMASONERIA

De multă vreme, în repetate rânduri şi cu competinţa unor oameni bine iniţiaţi, s'a strigat adevărul asupra genezii, rostului şi uneltirilor *„francmasoneriei universale“*, care în cinstită traducere înseamnează: organizarea perfidă şi ocultă a dominaţiunei jidoveşti asupra tuturor popoarelor creştine, prin destrămarea sentimentului *naţional* şi *religios* şi prin crearea unei finanţe mondiale, cu aceiaş pecete iudaică, hrănită din exploatarea şi ruina celorlalte rase, în special a rasei *ariene*.

Cu toate revelaţiunile făcute şi cu tot bogatul arsenal de dovezi şi de consecinţe, mulţimea profană s'a lăsat mereu amăgită de mistificările diabolice ale acestor misterioase asociaţii, luând drept „manii“ sau „basme“ tot ce s'a scris şi s'a spus despre „francmasonerie“.

Şi, cu toate acestea, cele mai multe şi mai mari dintre nenorocirile şi dezastrele omenirei se datoresc acestei infernale organizaţii jidoveşti. In raporturile dintre popoare, ea menţine o stare permanentă de vrajbă şi provoacă la timpul potrivit cataclismele care duc la ruina acestora şi la exploatarea şi dominaţiunea sa; iar înlăuntrul naţiunilor, născoceşte şi alimentează toate curentele anarhice, toate acţiunile dizolvante, pentru ca pe organismele lor istovite şi jegoase să se instaleze, cu flora ei parazitară, finanţa lui Schylok.

Două mari naţiuni din Europa, pe pragul de a fi nimicite de „lojele masonice“, s'au reculeș în ceasul al 12-lea, printr'o superbă mişcare de renaştere etnică, strivind cu un sdravăn pumn de fier „speluncile francmasonice“: *Italia* şi *Germania*.

Consecinţele: *Italia*, după zece ani de desrobire şi de afirmaţiune naţională, ne oferă cea mai minunată privelişte etnică, politică şi economică; iar, *Germania*, gata de a se rostogoli în infernul lui Lenin, s'a transformat într'o imensă etuvă, din care va eşi — suntem siguri — complect redresată şi deparazitată de gângăniile cari se cuibăriseră în rosturile sale vitale.

* * *

La noi, Francmasoneria, până mai acum câtva timp era aproape necunoscută. Căci, şi puţinii rătăciţi cari, în mod mai mult sau mai puţin inconştient o practicau, nu îndrăzneau să se afişeze şi să înfrunte dispreţul obştesc.

Acei cari i-au dat amploare şi au creiat atracţii pentru naivii sau dezechilibraţii din rândurile poporului român, au fost d-nii *Argetoianu* şi *Pangal*, fuzionaţi întru întărirea şi preamărirea francmasoneriei... naţionale (?!). La un moment dat, această frenezie masonică ne-a hărăzit chiar un guvern al cluburilor francmasonice, aşa zis al „tehnicienilor“ echerului şi mistriei, regisat de Argetoianu şi decorat de clowneriile d-lui Iorga.

Falimentul fraudulos al acestei sinistre improvizaţii este îndeobşte cunoscut: şi el a lăsat o urmă dezastoasă în drumul vieţii noastre publice.

In Craiova, francmasoneria a luat proporţii nebănuite şi aspecte scandaloase. Profesori, avocaţi ingineri, doctori, magistraţi şi chiar militari în activitate, s'au lăsat amăgiţi de aparenţa unui decor naţional-umanitarist şi atraşi de perspectivele unei efemere cuceriri politice, ignorând cu totul scopurile misterioase şi mâinile nevăzute, cari, de undeva, departe, din posturi de comandă supreme, îi mişcă ca pe nişte jucării caraghioase, cu parodia lor de drapel naţional la orient, în serviciul scopurilor scelerate.

Aceste exibiţii nenorocite trebue să înceteze, pentru binele şi liniştea poporului român. Noi, ne luăm sarcina a le demasca şi, la nevoe, a le reprima.

In numerile viitoare, vom arăta întreaga cireadă a francmasonilor craioveni şi toată mascarada ritualelor la care se dedau.

Judex.

† JAN IGNATESCU

In timp ce ne pregăteam să mergem la congresul studenţesc dela Tg-Jiu, cade ca un trăznet vestea morţii lui. Celor mai mulţi dintre noi, care nici nu avusesem timp să auzim că este bolnav, nici nu ne venea să credem. Astfel s'a dus dintre noi, în floarea vârstei, cel ce a fost Jan Ignătescu,

Fiu bun în cel mai bun înţeles al cuvântului, el lasă în urmă sa o familie zdrobită de durere.

Prieten sincer, blând şi iertător cu toţi, caracter ce nu cunoaşte supărarea şi duşmănia, pierderea lui ne lasă, în sufletul tuturor celor care l-am cunoscut de aproape, adânci şi eterne regrete.

Student conştincios, care a înţeles să-şi facă datoria, atât în ce priveşte studiile, cât şi în ce priveşte munca în cadrul societăţilor studenţeşti din care a făcut parte, amintirea lui va rămâne neştearsă în memoria colegilor săi dela Cluj, cum deasemenea nu-l vom putea uita cei ce l-am cunoscut timid şi sârguitor pe băncile şcoalei primare şi ale liceului.

Legionar desăvârşit, lipsa lui o vom simţi cu prisosinţă noi camarazii lui, care am cunoscut în el un exemplu de spirit de ordine şi un caracter ce nu-şi precupeţea sacrificiile.

A plecat dintre noi fără să vadă împlinit visul lui şi al nostru „România legionară“. Legionar desăvârşit, cu credinţă neclintită în izbânda Legiunii. Un pluton de camarazi legionari îi vor da la mormânt salutul de onoare în ziua victoriei,

Dumnezeu să-l odihnească!

Grupul studenţilor legionari
din Dolj

COMUNICARI

1. Organizaţia G. D. F. numără în ziua de 10 Septembrie 1933:
Dolj 217 cuiburi în 142 sate şi alte 25 în formaţie.
Romanaţi 63 cuiburi în 38 sate şi altele în curs.
Vâlcea organizaţii în 17 comune.
Gorj organizaţii în 23 comune.
Mehedinţi, reorganizarea înaintează.
De-acum vom începe organizarea jud. Olt.

2. Org. G. D. F. Dolj a trimes la Casa legionarilor ce se construeşte la Bucureşti, o echipă de 21 legionari craioveni, care a lucrat 3 săptămâni. In curând va pleca altă echipă din Dolj şi Romanaţi.

3. Au fost numiţi şefi de sector definitiv: Preot St. Smărăndescu Dăbuleni – Romanaţi pentru întreaga vale a Dunării în Romanaţi.
Preot Virg. Pârvănescu sectorul Radovan-Lipov Dolj.

4. D-l G. Pârvulescu—Breazu din Craiova, nu mai are nimic de afacе cu organizaţia noastră.

5. Orice corespondenţă, rapoarte şi trimiteri de bani, adresaţi Iuliu Stănescu Mârşani-Dolj sau la sediu în Craiova, contra chitanţă.

C-tul G. D. F. Oltenia I. Gh. St.

NOTA

O gravă neînţelegere, ce se iscase între noi şi ziarul „Acţiunea Română“ a d-lui dr. Trifu, privitor la unele comunicări ale şefului nostru, camaradul Iuliu Stănescu, a fost lămurită între dânşii prin corespondenţă personală, în mod satisfăcător.

„Garda Jiului“.

Casa legionarilor răniţi

B Livezeanu

Spiritul constructiv al Căpitanului, se afirmă din nou. La Bucureştii Noui se lucrează de către legionarii „Gărzii de Fier“, o clădire căreia i s'a dat numirea de „Casa legionarilor răniţi“. Săpăturile, cărămida şi întreaga construcţie, va fi făcută de legionari şi legionare. In toamnă totul va fi gata.

De dimineaţă şi până 'n miezul nopţii, bluzele verzi lucrează cu dârzenie, pentru a executa întocmai şi la timp ordinul.

Două întrebări pe care şi le pune oricine nasc din toate acestea:

Ce li se dă legionarilor pentru munca depusă? Ce e aceea „Casa legionarilor răniţi“? La prima întrebare răspundem:

Recompensa acestei munci nu poate fi decât morală şi titlul de glorie ce-l căpătăm.

„Casa legionarilor răniţi“ cum o arată numele, va fi o infermerie, în care se vor îngriji legionarii căzuţi în luptă.

Opinia publică a văzut sau a auzit, că ori de câte ori legionarii au căutat să afirme principiile morale ce-i călăuzesc sau au încercat să construiască ceva, cum e cazul digului dela Vişani, au fost stâlciţi în bătaie, purtaţi pe drumuri şi apoi aruncaţi în închisoare, din ordinul ticăloşilor care guvernează această ţară.

Legionarii răniţi nu sunt primiţi în spitale, tot din ordin, sau dacă sunt primiţi, fac cunoştinţă cu rânjetul hidos, al doctorilor jidani cari ne copleşesc.

Iată dece se clădeşte „Casa legionarilor răniţi“, unde cei căzuţi în luptă, vor găsi un pat, o doctorie sigură şi în plus o vorbă de încurajare din partea unor camarazi.

Legionarii nu cerşesc mila nimănui şi în lupta lor, n'au nevoe decât de un singur sprijin „Al lui Dumnezeu“.

De ce suntem arestați, bătuți și schingiuiți ?

O parte din membrii Gărzii de Fier, ce și-au început activitatea în organizația noastră, prin suferințele îndurate din partea organelor administrative, n'au întrebat care este explicația acestei terori, pornită de guvern contra lor.

Voi răspunde de data aceasta pentru toată lumea, ca să cunoască și opinia publică, cu ce se face vinovată Garda de Fier.

Cauzele acestui martiraj, s'ar putea grupa în două părți: De ordin ideologic și de ordin tactic.

1). Garda de Fier este în primul rând o organizație naționalistă creștină. Programul ei este brodat pe noțiunile fundamentale: Christos, Rege, Națiune și Dreptate.

Aceste 4 laturi formează postamentul solid al organizației Gărzii de Fier, trunchiul naționalist pe care s'a altoit mai târziu, un program cinstit, drept și adevărat, care corespunde astăzi cu prisosință, tuturor cerințelor economice, politice și sociale. Las la o parte detaliile programului și caut să arăt în trăsături generale, că din el se desprinde o nouă morală, un nou suflu de viață, bazat pe noțiunile de cinste, dreptate și adevăr.

Dar spiritul francmason ce-a reușit să acapareze prin ocultele-i loji pe toți șefii de partide, e dușmanul de moarte al naționalismului. In întunerecul hrubelor masonice, a pus Iuda la cale moartea naționalismului, fiindcă fracmasoneria e antimonarhică, anticreștină și internațională. Că acesta e tristul adevăr, o explică destul de clar, faptul că toți șefii de partide s'au pronunțat contra Gărzii de Fier.

Deci, oricare partid va veni la putere, persecuția contra noastră va continua, fiindcă de data aceasta inițiativa e pornită din mijlocul masonilor.

Va mai continua însă și din inițiativa șefilor de partide, fiindcă programul nostru e în contrazicere cu al lor.

Suntem arestați:

Că vrem dreptate pentru cei înșelați, mințiți și spoliați.

Suntem bătuți:

Pentrucă vrem cinste din partea celor care mânuesc banul public, adunat cu atâta trudă din sudoarea muncii noastre.

Suntem schingiuiți pentru că demascăm jaful și minciunile, ce partidele vechi au căutat să le acopere între ele.

Toate aceste persecuții sunt cauza fatală a ideologiei programului nostru.

2). Dar Garda de Fier, pe lângă un program de doctrină înaltă, mai are și o organizație *de elită, disciplinată* și fanatică, pentru că suferă cu mult stoicism, chinurile la care este supusă, cu încredere nestrămutată în victoria apropiată a Gărzii de Fier. Tot acest organism viu, știe să mânuească cu abilitate uimitoare, o propagandă mistică ce face ravagii în masele electorale: prin presă, prin uniformă, prin cântece și mai ales prin dovada faptelor constructive, din ultimul timp.

Toți șefii de partide au declarat pela întruniri, că cel mai detemut adversar care se ridică, este *Garda de Fier*.

Guvernul s'a speriat de ritmul accelerat, cu care se afirmă. Nu a existat întrunire ministerială, în care să nu se discute de ea. Și atunci au început persecuțiile de ordin tactic, prin interzicerea portului cămășii verzi, legilerată cu legea Mironescu, prin stări de asediu, prin confiscări de ziare, prin interzicerea întrunirilor, mai toate date prin ordine secrete, destul de cunoscute de noi legionarii. Dar d-lor Guvernanți, e ușor de invocat orice pretext și de a persecuta pe cineva, atunci când ești adăpostit în spatele constituției. Dar vă atragem atențiunea, că v'ați baricadat după ziduri sparte.

Ați făcut singuri spărtura constituției, prin arestări ilegale și abuzive, prin cenzură, prin stări de asediu, invocând pretextul pericolului roșu, ca să ne puteți suprima pe noi, cea mai morală, mai pașnică și mai legală organizație politică.

Dar în bucuria d-v. sadică de a ne suprima, v'ați înșelat amarnic. Atunci când ați făcut starea de asediu și legea Mironescu, erați convinși că ne-ați pregătit groapa de înmormântare, fără să vă întrebați dacă veți fi în stare să faceți o groapă așa mare, ca să nu mai scoatem capul niciodată.

Nu veți fi în stare și chiar de veți ridica noi bastilii, neavând altceva mai bun de făcut cu banii țării, ele vor fi zadarnice, căci flacăra setei de dreptate din sufletele noastre tinere, este prea arzătoare, ca ea să nu poată topi porțile lor ferecate.

Legionar S. Torjescu
farmacist

Știri și fapte

Partidele se acuză

Procesul Skoda nu s'a închis prin condamnarea lui Seletski. Căci senzaționalul lui nu stă în persoana agentului strein al Skodei, ci în vasta operă de corupție care a cangrenat, până la fund, viața publică a României întregite. De aceia, odată închis capacul juridic al acestui imens scandal, el erumpe cu mai mare violență pe spărturile grozăviei lui morale.

D. Mirto, ministerul comunicățiilor, aruncă acuzațiunea că lista marilor ticăloși și șperțari, cari de ani de zile trădează interesele supreme ale statului și îl jefuesc toate resursele lui de siguranță și de viață, aparțin tuturor partidelor politice, nu numai celui Național-țărănesc.

Din această cauză, între partide s'au pomit violente campanii de învinuiri reciproce, în cari se dau pe față toate hoțiile și toate fără delegile.

Opinia publică azista încremenită la această degradatoare răfuială, care dând la iveală rănile purulente ale partidelor, aruncă asupra țării întregi, înlăuntru ca și peste hotare, discreditul cel mai umilitor.

Dacă reacțiunea salvatoare, pe care o preconizăm noi și care nu poate fi realizată de cât prin formula în care ne-am disciplinat actele, nu se produce cât mai curând, vom pieri ca Sodoma.

Reminiscențe târzii

Ziarele anunță că la 6 Octombrie a. c. organizația Partidului Poporului din jud. Mehedinți pregătește o manifestație politică de senzație, când partizanii d-lui Mareșal Averescu, încolonați în legiune electorală, vor defila prin fața d-sale în **Cămăși galbene**.

Venerabilul Mareșal, care și-a făcut o lună și jumătate cura la Kissingen, înlăuntrul imperiului lui Hitler, a fost desigur profund impresionat de cele ce a văzut și a auzit acolo, unde forța tinereții organizate a creiat minunea reînvierii rasei germane, de sub lespedea funerară a vechilor ciocli politici.

Și, și-a adus aminte că, cândva, în 1919, cugetase la așa ceva.. dar rămăsese simplă cugetare!

Reminiscențe târzii, cari amintesc numai că omul n'a răspuns la vreme chemării sale.

Azi chemarea a răsunat din nou și cu tăria care cere un categoric răspuns.

Dar ea nu se mai adresează celor cari s'au făcut vinovați de a n'o fi auzit la timp și cari prin vina lor au dramatizat-o.

Și la tonalitatea ei de azi, Mareșalul e prea bătrân ca să'i mai poată da răspunsul înflăcărat al tinereții pe care îl reclamă. Pacat!

INFORMAȚIUNI

La Sinaia au avut loc serbările comemorative ale unei jumărăți de veac dela zidirea Castelului Peleș, sub domnia Regelui Carol I.

La aceste serbări au fost invitați, pe lângă oficialități, fruntașii vieții politice, în viață, din timpul Regelui Carol I, cum și cei de azi; iar dinafară, au sosit mai mulți înalți oaspeți, printre cari și M. S. Regele Alexandra al Iugo-Slaviei.

Au avut loc recepții strălucite, ospături m a r i, defilări de trupe cu muzici și zaiafeturi. Totul amintea, parcă, unei țări îndurerată și sărăcită, vremurile de belșug și de fericire.

***

Pe lângă caracterul lor festiv, serbările semicentenarului Castelului Peleș, par a fi urmărit și scopuri de politică internă și externă, de mare însemnătate.

La Sinaia s'au ținut, cu această ocazie, ședințele Miniștrilor de externe ai Micei înțelegeri, la cari au luat parte și Suveranii României și Iugo-Slaviei. S'au discutat și s'au luat, sub aceste înalte auspicii, chestiuni și hotărâri de presantă actualitate.

In politica internă, se pare, M. S. Regele a încercat o apropiere a oamenilor politici din diferite partide, în vederea unei eventuale crize de regim, pentru, combinarea viitoarei echipe ministeriale.

Ce va eși, vom vedea!

***

D-nii Mareșal Averescu, Dinu Brătianu *și* Prof. N. Iorga, *de și invitați la Serbările Castelului Peleș, au refuzat să participe. Gestul celor trei fruntași ai vieții publice, a provocat senzație. El schițează, ca o eventualitate apropiată, atitudini și acțiuni de violență protestară contra unei situațiuni politice artificiale.*

***

D-l Iuliu Maniu n'a fost invitat la serbările de la Sinaia. S'a recurs chiar la abilități transparente, spre a se evita participarea acestuia.

Faptul a produs stupoare, mai ales în Ardeal, unde d. Iuliu Maniu apare în ipostasa de martir al atitudinei sale demne în apărarea prerogativelor guvernării și temeiurilor constituționale.

***

Se afirmă că, în ultimile zile, între d-nii Maniu și Mihalache a intervenit u n s c h i m b de scrisori, care i-a pus de acord asupra atitudinei comune față de Guvernul Vaida. Esențialul acestui acord este: hotărârea de a se menține la panctul lor de vedere pe chestia constituțională și economică, având ca final trecerea partidului Național-țărănesc, fără zăbavă, în opoziție.

De aceia, odată serbările terminate, este probabil să se producă evenimente hotărâtoare în acest sens.

***

Guvernamentalii sunt din nou optimisti.

Discursul M. S. Regelui rostit la dejunul de la Castel, atât prin conținutul cât și prin tonul său, a fost luat drept o nouă manifestare de încredere în guverarea actuală, care se prelungește sine die.

Numai că, în politică, n'aduce anul ce aduce ceasul.. Și-apoi, elogiile regale sunt de multe ori, curate.. epitafe.

***

D. Ion Mihalache este intratabil pe chestia experților streini. D-sa amenință cu demisia de la conducerea partidului, dacă experții vor fi chemați în țară. Din această cauză, Guvernul se găsește din nou în panică...

Guvernarea, în asemenea condițiuni, devine supliciu pentru partid și calamitate pentru țară.

***

D. Mihail Poppvici, Ministrul Justiției, și-a asumat rolul de mediator între D-nii Maniu și Vaida, în vederea unei reconcilieri. Acuzațiile grave ce i s'au adus și amestecul ce i se atribue în panamaua „Skodei“ îl fac însă impropriu pentru asemenea misiuni; în orice caz, aruncă o lumină oribilă asupra moralitățil tranzacției ce se mijlocește între actualul și fostul șef al unui partid, grav și iremediabil compromis.

***

La 26 Octombrie a. c. vor avea loc în Craiova, festivitățile pentru sfințirea Bisericei catedrale Sf. Dumitru, cum și inaugurarea Stadionului. La aceste festivități a fost invitat și va participa M S. Regele Carol al II-lea.

O chestiune pur locală

Azi toți profesorii sunt autori de cărți, până când și cei de desemn; aceștia își obligă pe elevii lor să cumpere niște blocuri și caete de proastă calitate pe prețuri cămătărești.

De notat este cazul d. prof. Cioloc și Gelep.

Credem că nu le stă bine numele pe niște maculatoare.

Ințelegem, să se impună și aceste necesități școlare, dar nu pe prețuri care nu corespund realității, cum este cazul de față.

Câteva foi înșirate.... pentru a stoarce punga bieților părinți

† In ziua de 14 Sept. s'a stins din viață studentul-naționalist Mircel Fărcășanu.

Regretăm profund încă o forță de luptă, irosită înainte de vreme.

G. D. F.

Achitați-vă abonamentul și datoria la „Garda Jiului“ cât mai repede

Contribuiți la Camioneta Olteniei!